

Et lille overblik

over

A. V. Petersens liv og levned

i anledning af 70-aarsdagen

tirsdag den 8. februar 1949.

Mel.: »Erindrer De, det var i kongens have. . .«

Med Glæde her vi allesammen møder,
fordi I gæstfrit til os sendte bud:
»Værs'god og kom — vi ikke nogen nøder,
men venter, at I til os kommer ud.«
En gyldig grund vi har til her at feste,
vi haaber, I det alle fuldt forstaar,
at A. V., som vi kommer for at gæste,
i dag er fyldt halvfjerdsindstyve aar.

Mel.: »Der staar en bænk i haven . . .«

Lad os se lidt tilbage paa de henrundne aar,
i A. V.s liv vi derved et lille indblik faar.
I sine unge dage som landmand tro han sled,
fra sol stod op i øst, til i vesten den gik ned.

Som landmand har han øvet saa mangen en bedrift,
ja, selv blandt sognets piger om »Trollen« var der rift.
Han god besked skam vidste om heste, svin og kø'r,
paa bal med stor rutine han an i dansen før'.

Saa ind i kongens klæder, soldat han springe skal,
dog ogsaa her er fremgang, snart bli'r han korporal,
han er paa rette hylde, hvem staar vel for hans skud,
som general han endte — om han var der endnu.

Han tjenesten forlader og ta'r paa landet ud,
blandt pigerne han vrager og vælger sig en brud.
Vi ved, det var den rette, han i sin ungdom vandt,
med hende han sin lykke for hele livet fandt.

Mel.: »I skoven skulle være gilde. . .«

I Hersnap en forretning han derpaa startet fik,
og ved hans flid og stræben den hurtigt fremad gik,
den snart udvides maatte, han tænkte da som saa:
:: Det var nu meget bedre, om den i Dalby laa. ::

Her er det jævnt og roligt, bestandig fremad gaa't,
han mangen ven har vunden, og tre børn har de faa't.
At pi'rne mor maa hjælpe, den ting er soleklar,
:: Johannes maa paa værkstedet altid hjælpe far. ::

Blandt skyttebrødre ved vi, at A. V. er berømt,
men sig med ham at maale har vist ej mange drømt.
Naar der er præmieskydning, og A. V. først faar skud,
:: man ser, at det blandt præmierne hastigt tynder ud. ::

Af tillidshverv han mange til hver tid kunne faa,
og aldrig saa vi, at han paa den lade side laa,
habil som regnskabsfører, som sognefoged rar,
:: han mund- og klovesyge tit konstateret har. ::

Engang med Ole Jør'nsen han tog paa fisketur,
mens aal de fik i gliben, saa glemte den filur,
at mutter han sku' køre til Maale ud den dag,
:: da sent de hjemad vendte, han fik »det glatte lag«. ::

Mel.: »Der staar en bænk i haven. . .«

I tyske mark var A. V. skam blevet millionær,
da »første krig« var slut, var ej smalle steder her.
Han tog en tur til Tyskland og købte ind saa flot,
og tolderne han »smurte«, saa gled det hele godt.

Han har kørt motorcykler, den sidste — sikk'et træf —
det var en »Indian«, og saa kom en »H G. F.«
Se, han ved, at med tiden man altid følge maa,
naar fint det nu skal være, han ta'r »den lille blaa«.

Nu naa'de han halvfjerds, men er stadig i vigør,
og skønt, at gigten plager, han tager fat som før.
Selv paa hans lille landbrug han tromler, og han saar,
vi ønsker, mange glæder han endnu deraf faar.

Har han end mange venner, saa tror vi da for vist,
de bedste er de tre, som skal nævnes her til sidst.
Naar Poul, Birgit, Carsten med ham sig muntre vil,
saa kan han intet nægte, har stedse tid dertil.

Mel.: »Erindrer De, det var i kongens have . . .«

For A. V. vil til slut vi alle bringe
de bedste ønsker frem, som vi formaar:
Gid, harmoniens skønne toner klinge
for ham endnu igennem mange aar.
Ja, gid for ham og for hans kære mage
maa komme endnu mangen herlig vaar,
og skønne, milde, lyse sommerdage,
hvor tiden trygt og stille for dem gaar.

*

